meligere end de, der har gaaet en lignende tid i vor skole. Og naar jeg saa til slutning kan sige, at det, i forhold til som det gaar menneskenes børn i det hele taget, gaar vore unge piger godt, naar de kommer ud i verden, kan det vel nok forstaas, at vi med rolig samvittighed beholder vor egen, efter hjemmets tarv godt indrettede skole. At vi derved sandsynligvis fritages for megen sygdom og anden endnu mere udvortes smitte, har jo nok en forholdsvis underordnet betydning, men det er dog ingen spøg at faa smitstof at enten den ene eller den anden slags ind imellem hundrede børn, saa ogsaa den ting vedbliver for mig at lægge lod i vægtskaalen.

Børnehjemmet paa Vodrofsvej $^{14}/_{11}$ 92.

Inger Pontoppidan.

De svenske Kvinders Deltagelse i Chicagoudstillingen.

Brev fra Stockholm.

I

Komiteen for de svenske Kvinders Deltagelse i Chicagoudstillingen havde for nogle Dage siden arrangeret en Udstilling — saa fuldstændig som det paa nærværende Tidspunkt var muligt — af Genstande, som er bestemte til i „The Womens' Building" at give en Forestilling om de svenske Kvinders Kulturstandpunkt. Denne Udstilling, som var sat i Forbindelse med en Basar, hvis Formaal var at skaffe Midler til at sende en kvindelig Repræsentant til Verdensudstillingen, vil rimeligvis blive gentaget i Januar i en noget fyldigere Skikkelse, hvorfor jeg foreløbigt indskrænker mig til at sende en flygtig Oversigt over, hvad vor Frembringelsesevne har udrettet.

Her, i et Hjørne af Salen, hvor stærkt Lys ikke er af saa stor Betydning, finder vi den „litterære Bod" med Dr. phil. *Ellen Fries* og Dagnys Redaktør, *Lotten Dahlgren*, som Repræsentanter. Strax ved vor Nærmelse flyver der os fra deres Hænder det lille Skrift i Møde, hvis Titelblad, smukt udført i oldnordisk Stil af Frøken *Ottilia Adelborg*, minder om en Julekalender. Da vi her i Landet ikke netop lider Mangel paa saadanne, føler selv en poetisk Natur sig ikke skuffet ved at læse Titelen, *Den svenske Kvindes sociale Stilling*, og ved nærmere Bekendtskab med den lille, tynde Bog, viser det sig, at dens Indhold er baade interessant og oplysende og givet i en saa kortfattet Form som muligt, noget, man ikke kan sige om alle Kalendere.